

Nyílt levél Béni bácsinak

Kedves Béni bácsi!

Még most is érzem azt az indulatot, ami a telefonon keresztül is átütött:

– Képzeld, a Tourinformmal közösen felállított tájékoztató tábláink közül az egyiket összetörték! Légy szíves valami gyilkos cikket írni. Ez felháborító. A tetejébe két Fő téri kandelábertől többől kiszakítottak vagy leszereltek. Szörnyű milyen emberek vannak a városban!

Felháborodásodban azonnal osztoztam, és persze a cikket megírtam, csak előbb tájé-

pusztítottak. Vagy itt van a Te kitűnő, de – ne haragudj meg érte – naiv ötleted: segítsük a temetőbe járó embereket számszámokkal. Azonnal rávágtam: el fogják lopni. Rögtön el is szégyelltem magam, hogy rosszhiszemű feltételezésem miatt elrontottam az örömet. Beláttam, hogy akik a temetőbe járnak, jó emberek. A kitett locsoló már harmadnap eltűnt, legtovább – legalább egy hónapig – a kis gereblye tartotta magát, aztán annak is lába kelt.

– Nem baj – szólalt meg be-

akasztotta vissza a hatodikát.

Rosszkedvűen indultam megnézni a kandelaberek hült helyét. Megtaláltam.

– Ezeket egyfolytában lopják – jegyezte meg az éppen arra járó ismerősöm. – Az olcsóbb fajta is százezernél többbe kerül.

Eszembe jutottak az undorító graffitik a falakon, vasúti kocsikon, a többől kicsavart közlekedési táblák, a Múzeum időnként bevart ablakai, a derékba tört facsometék, a parkokból, virágládákból kiszedett dísznövények. És – ilyen gyarló az ember – a tavasztól a Körös partján (közterületen) páttyogatott, ujjnyi vékony selyemakácóm, amelynek épp a halottak napján törte le valaki a koronáját.

Felmérhetetlen az a kár, amit ezek a ... (a jelzőt inkább nem írom le, de azt sem szívesen, hogy emberek) okoznak. Rossz beidegződés, de első pillanatra a személyes sérelmek ugriának be. Vajon mit éreznek azok – személyek és intézmények –, akik önzetlenül, örömmel segítenek, teszik szebbé városunkat –, amikor meglátják a pusztítást. Rögtön utána az jut eszembe: mekkora lehet az anyagi kár. Pedig mindezeknél sokkal nagyobb, forintban ki-

sem fejezhető erkölcsi kárt okoznak: „példát mutatnak” a hozzájuk hasonlóknak; és azt az emléket vihetik magukkal az erre járók: ilyen ez a város. A legszomorúbb, hogy ezen a primitív szinten vegetáló lények (remélem) csak kevesen vannak, mégis ezek szájzét keserítik meg – újra és újra, megállíthatatlanul.

Béni bácsi! Bevallom Neked, nem tudok gyilkos cikket írni. Ezekről? Ezeknek?! Hát az ilyenek nem olvasnak újságot, ha egyáltalán tudnak olvasni. S ha mégis, jókat röhögének indulatos mondataimon, és már törnék is a fejüket valami újabb, jó heccen.

Kedves Béni bácsi! Ezzel zárom levelem. Most ennyire futotta. Őszinte tisztelettel (és nagyon szomorúan):

Kutas Ferenc

Dundre örök

Élt itt a környéken egy férfi, aki nem volt sztár. A szomszédságában élő sztárok úgy tekintettek rá, mint egy különc-re, aki képtelen beilleszkedni a sztárok percről percre bővülő társadalmába, direkt játszsza az agyát, hogy ő átlagos, ráadásul olyan sztáralüllőktől mentes szokásai voltak a férfinak, hogy például ebéd után szeretett ledőlni egy fél órára, ha az ideje engedte. Ja, és hidegen szerette a sört. Padlót is fogtak a sztárpultosok, ha a nem sztár férfi belépett egy közeli kocsmába, és kért egy korsóval. Volt még egy bosszantó „heppje” a fazonnak. Reggelire fokhagymás pirítóst evett felvágottal. Ezt a reformkonyha elleni merényletet abszolút nem nézték jó szemmel a környékbeli celebek. A nem sztár férfi folyamatos magamutogató különködéseinek meg is lett az eredménye. Kiközösítették a sztárok. A nem sztár saját nem sztárságának csapdájába került. Már nem tudott úgy kilépni az utcára, hogy meg ne rohamozzák őt a sztárok. A helyzet akkor durvult el leginkább, amikor nemzetközi hírességek is virrasztottak a háza előtt, csak hogy láthassák egy pillanatra a nem híres senkit. És akkor bekövetkezett, amitől titkon rettegett a sokmilliárd sztár: átrendeződtek az erőviszonyok. Az eddig nem sztár férfi a világegyetem legnagyobb sztárjává lépett elő. Egyszerre minden más régi nagy híresség eltört a mellette. A visszatérés reményében néhány ex-csillag egyszerűre cserélte fényűző életét. David Beckham és felesége még a Balogh Ottó és Balogh Ottóné nevet is felvették, hátha újra a címlapokra kerülnek. Hiába. A macskám, dr. Dundre természetesen ragaszkodott termé, jól csengő nevéhez. Tigrisintézetéből kiolvastam, nagy ívben tesz a sztárookra.

Hartay Csaba

kozódni akartam. Hát megnéztem. Messziről úgy néz ki, mint amikor a plakátokat leszaggatják. Közeli nézve még siralmasabb a látvány. Igazi meglepetést az jelentett, hogy a „bombabiztos”, lemezről készült, szép, és időt állónak gondolt, lecsavarozott elemeket felszaggatták. Leszakítani nem volt erejük, idejük, szerszámuk feltehetőleg nem volt, csupán alkalmi ötlet, jó buli volt számukra az egész.

Először valóban gyilkos indulatot éreztem, de ahogy néztem az elpusztított, tartalmas és felállításakor dekoratív táblát, végtelen szomorúság fogott el. Eszembe jutottak a Városszépítők ülései, amelyeken szebbnél szebb terveket kovácsolunk, és ezek közül meg is valósítunk annyit, amennyit az örök enged. De a tönkretett tábla azonban eszembe juttatta kudarcainkat is. Ugye emlékszel, hogy megcsodáltuk az Erzsébet-ligeti tanösvény tábláit, Rózsa gyönyörű alkotását? Két héten belül néhányat vandál kezek el-

lőled az örök optimista. – Majd kiteszünk egy újabb sorozatot, nem megyünk ettől tönkre. Egyszer majd megúnják, és megmarad.

Nem unták meg. Két hét alatt eltűnt az egész. És eszembe jutott a kiskörösi temetőlátogatásunk. Ott is lehetnek városépítők, mert a kút közelében, ugyanúgy, mint a mi szerzsámaink, öt kislocsoló lógott. Igaz, a hatodiknak csak a kamppója árválkodott üresen.

– Na, itt sem jobbák az emberek – jegyeztem meg. Negyedóra sem telt el, egy fejkendő asszony

SZARVAS ÉS VIDÉKE Önkormányzati Hetilap

ENGEDÉLYSZÁM: HU ISSN 0238-1435
M megjelenik MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

FELELŐS SZERKESZTŐ: TATAI LÁSZLÓ.
MUNKATÁRSÁK: KESERŰ SZUSZA,

DR. KUTAS FERENC

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.

POSTACÍM: 5540 SZARVAS,

Szabadság u. 25-27.

Telefon: 70/421-7245

EMAIL: szvid@szarvas.hu

Kiadja: SZARVAS VÁROS ÖNKORMÁNYZATA

Felelős kiadó: DR. MELIS JÁNOS

977023814350308049